

PETROZSÉNY és VIDÉKE

TÁRSADALMI, KÖZGAZDASÁGI és VEGYES TARTALMU HETILAP. — MEGJELNIK MINDEN VASÁRNAP REGGEL.

A lap előfizetési ára:

Egy negyedévre	2 kor.
Fél évre	4 "
Egész évre	8 "
Egyes szám ára	20 fill.

Felelős szerkesztő:
ZÁDORV KÁROLY.
Lap kiadó tulajdonos:
FIGULI ÁNTAL.

A lap szellemi részét illető közlemények a »Petrozsény és Vidéke« szerkesztőségéhez; az előfizetések pedig a Kiadóhivatalhoz küldendők.
Hirdetések, valamint nyilttéri közlemények árszabály szerint számíttatnak.

Október 6.

Dies irae! A féktelen haragnak, a zabolázhatatlan elbizakodottságnak szomorú napja volt az 1849. évi október 6-ika. A világosi fegyverletétel nemcsak vért, szenvedést és nyomort jelent, hanem jelenti azt is, hogy megfosztották a magyart államiságától! Kitérülték a nemzetek sorából! Nemzetből néptörzsszé süllyesztették s mennyi mártír-vért ontottak ki — össze sem lehet számítani. Minő bosszuvágy! Mennyi bitófa! Golyó! Tömlőc! Száműzetés! Vagyon elkobzás!

1848. október 6-án tört ki a bécsi forradalom. A fellázadt bécsi nép ezen a napon akasztotta lámpavasra Latour osztrák hadügyministert. Haynau ezt a napot választotta bosszuállásának napjául. Ezen alávaló bosszuállítás folytán 1849. október 6-án a magyar szabadságharc 13 tábornoka, a magyar szabadságharc mindmegannyi hőse szenvedett vértanu halált Aradon.

De hősök és vértanuk sirján nő a nemzeti dicsőség virága!

Ki tudná megmagyarázni, hogy az alvó rügyekből hogyan bontakozik ki a virág? A kopár ágakban hogyan indul meg az új, éltető nedvkeringés!?

Mi kelti új életre a népek elalélt lelkét?!

Hogyan indul meg itt is a tavasz áramlata, amely új eszméket fakaszt az évszázados hervadásból?! Ez a fejlődés is csak olyan természetes alakulás, mint minden más szervezeté és okaiban felfoghatatlan. Csak külső tüneteit látjuk, de a fejlődésben működő titkos rugókat, vagyis magát a mozgó életet itt sem tudjuk megtalálni.

A rügybontó, virágfakasztó tavasz minden évben visszatér, hogy megtörje a föld fagyát, a téli álmat és új életre keltse a hervadást.

A nemzetek életében azonban százados évfordulók hozzák csak meg azt a termékenyítő lehetőséget, amely kihűlt szíveket melegíthet át és sivar, kiszáradt lelkekben új eszmék virágait fakaszthatja.

Ilyen virágos tavaszai a mi dicsőségben gazdag történelmünknek a 18-ik század első évtizede és 19-ik század közepe. A két szabadságharc! Mert mindegyik az. Mind a két mozgalomnak ugyanaz volt a célja: a Szabadság.

Felszabadítani a nemzetet az osztrák önkény szolgálata alól, hogy a modern haladás igényei szerint rendezhessük be állami életünket és társadalmi szervezetünket.

Dicső küzdelmünk egyik esetben sem érte el kitűzött célját s elleneink jobban törtek ránk mint török s tatár mégsem sikerült e nemzet kiirtása.

A gondviselésnek — úgy látszik — céljai vannak ezzel a nemzettel. Különbözik nem szórta

volna ide mind a két kezével a hősöknek, nagy szíveknek, lángelméknek csodálatos gazdagságát, akik bámulatba ejtették legendás alakjaikkal a világot. Melyik nép történelme mutathat fel annyi hőst és vértanút egy-egy korszakban, mint a mi két szabadságharcunk történelme?

Költők, államférfiak, vitéz katonák, szabadsághősök földje volt ez időkből Magyarország. Milyen fényes csoportja volt ez a megváltó munkásoknak, akik vérük hullásával, életük mártíromságával mutattak nemzetünknek örök példát az önfeláldozásra és a vértanuságra! Csodálatos hazaszeretet, mithoszba illő dicsőség tette halhatatlanná hősi küzdelmeiket. A hány összecsapás, annyi győzelem. A hány ütközet, annyi diadal.

A nagy idők megszülték nagy embereiket!

Mint ahogy a villamos gépnek is van gyűjtőpontja, ahol áramfeszültsége szikrává tömörülhet, úgy adott a Gondviselés szabadságküzdelmeinkben nekünk is ilyen szikrázó pontokat. Költöket, szónokokat, akiknek szavára megmozdult az anyaföld. Vezéreket, hősöket, akik a magyar név dicsőségét kardjukkal irták föl az égre.

Lándzsa lett a kaszából, ágyu a harangból, kórház a templomból. Az irgalmasság kápolná-jává lön minden uri hajlék, ahol puha kezek tépték a sebkötéseket jegyeseik, férjük, gyermekeik számára. Minden szálla könyvek harmatoztak.

E korszakoknak dicsőítését csak a költészet szárnya bírja meg.

„PETROZSÉNY és VIDÉKE” TÁRCÁJA.

I.

Vándor dala.

Amerre lány és napsugár,
Az én utam csak arra jár.
Ha megsütött a nap heve
— És hull az erdő levele:
Az én utam más tájba visz
Bolond ki fénynek, lánynak hisz
Tovább!
Mít bánom, hogyha megsírat
Az éjre is jön virradat.
Tavasza nyár, az őszre tél
Addigra más legénnyel él
Tovább!

II.

Valami . . .

Valami megkap olykor-olykor,
Valami titkos sejtetem,
Mintha az üdvöm, ifjuságom
Elvesznék ekkor érzem.

Mintha valami szörnyű átok
Előjele ijesztene,

Ugy érzem aztán mintha nékem
Valamért sirnom kellene . . .

Ószián.

A csodadoktor.

A bölcs Nikuláj gyógyszerész volt Erdély egy elhagyatott, félreeső kis falujában. Tulajdonképpen nem is gyógyszerész volt az öreg Nikuláj, mert ezen a mestersegen kívül sok egyébben is foglalkozott. Egy személyben csodadoktor is volt ő. Ki tudta olvasni az emberek kezéből indulataikat; ha valaki neki elmondta a multját megmondta az illetőnek további sorsát, rejtelmes szavak segítségével.

Egész Erdélyből eljöttek hozzá az emberek, hogy bámulják csodatételeit és hogy tanácsot kérjenek bajjaikban.

Kapuja fölé arany betűkkel verette ki jelmondatát:
»A lehetőknek nincs határa.«

Az ünnepek napján, boltját valósággal ellepte a nép. Mindenki általa akarta visszanyerni egészségét és nála akart orvosságot keresni bajai ellenében.

Niculáj boltja sajtáságos látványt nyújtott. Köröskörül a polcok mind tele voltak égetett agyagból készült amforákkal, áttetsző üvegekkel, amelyekben a tudatlan nép előtt érthetetlen felírások voltak olvashatók. Az orvosok nevei itt is, mint mindenütt a világon, latinul voltak jegyezve. Sajtáságos felírásokat lehetett ezeken kívül olvasni. Illuziók pora — aggasztánoknak, jóakarát magvai — az egész világnak, igazságosság pilulái — bíráknak, előrelátás eszenciája — tisztéknek, szerénység itala — íróknak és művészeknek, vizontszerelmre ger-

jesztő tinktura — epedő szerelmeseknek. (Ennek az italnak volt legnagyobb kelendőse.) Egy óriási nagy üveg valami zsirszerű anyaggal volt tele és ez a felírás volt rajta: »körömnövesztő szer«. Hogy mire való ez a körömnövesztő szer, azt az öreg Nikuláj nem mondta meg senkinek, csak ravaszul mosolygott. Bizonyos azonban, hogy ezt az asszonyok vásárolták legjobban.

Estére hajlott a nap és a vásár zaja elcsendesedett. Mikor besötétedett egy idegen kopogtatott Nikuláj ajtaján. Külsőjeéről az ember pópának ítélte, mert reverendát, hosszú haját és szakált viselt.

— Mit kívánsz tőlem, uram? — kérde Nikuláj.
— Nem tudom, — felelt az idegen pópa. — Valami sajtáságos betegség kinez, az ellen keresek orvosságot.
— Mégis, mit érzel?

— Nehéz megmondani. A lelkiismeretem elhomályosodott, nem tudom a jót megkülönböztetni a rossztól, jobbra vagy balra megyek anélkül, hogy tudnám miért; egyszóval a lelkemnek hiányzik az egyensulya, valamit javítani kéne az agyamon.

— Hogy hívnak és mi a foglalkozásod?
— A nevem Solgya Ávrám görög szertartású lelkész vagyok.

— Ugy látom, nagyon beteg vagy. Mégis megpróbálok, hogy lehet-e rajtad segíteni. Foglalj helyet!

Az öreg Nikuláj finom acél kalapácsot vett a kezébe és megkopogtatta vele a pópa koponyáját. Azután hirtelen nagyot ütött és kitért egy darabot a pópa koponyájából.

A pópa úgy érezte, mintha hideg szél csapta volna meg agyvelejét. Feje belülről világos lett és a varázsló

A napfényes hajnal után azonban jött a szomorú alkony. Dicstelen befejezése a gloriás lelkesedésnek. S mikor a kard kezünkben összetört, újra megkezdődött ami kálváriajárásunk. Megteltek a börtönök és felállították a vérpadokat, a bitófákat. Hőseinket összefogdosták, aszszonyainkat megvesszőzték. Félisteneink fejéről letépték a babért s átadták őket a bakónak, hóhérnak, hogy akiket életükben legyőzni nem tudtak azokat legalább halálukban meggyalázhassák. Nem a sebek enyhítése, a védtelen és lefegyverzett nemzetnek kibékítése volt a cél, hanem a megtorlás, a vérbosszu politikája.

A vértanúk poraiból azonban a mi Szabadságunk virága nőtt ki! Az aradi sáncokba taposott ereklyék áttüzesítették a sziveket. Ők tartották ébren nemzeti érzéseinket az elnyomatás nehéz napjaiban. Ők forrasztották össze a nemzetet egy megszentelt fájdalomban, amely hőseink meggyalázott emlékéből fakadt. Ez a rettenetes gyilkosság a nemzet arcába vágott ostorcsapás volt, amelynek sajtó sebét örökre hordjuk, amely örökre ég. Ezt csak megbocsájtani lehetett, de elfeledni nem lehet.

A 13. vértanú kiontott vérének cseppjei hadd hulljanak a mi szívünkbe, mert ami váltásunkra, a mi szabadságunkért hullottak. Ezekből fog a magyar faj új erőt és reménységet meríteni mindörökre, mert úgy hisszük, hogy ő bennük talán már mégis csak «megbühnhödtük a multat s jövődöt.»

H.

Az erdélyi ref. püspök útja.

Nemzeti zászlókat lenget az őszi szél Petrozsény házain. A község lakossága hitfelekezeti különbség nélkül üdvözlö az erdélyi ref. püspököt, kenessei K e n e s s e y B é l á t akit egyházkormányzói tiszte f. hó 3-án hozzánk vezérelt. Hivatalos látogatásának célja vezetésére bízott egyházak megvizsgálása, de örömmel ragadta meg az alkalmat e község, sőt az egész Zsilvölgy községe valláskülönbség nélkül, hogy bizonyosságot tegyen az itteni hitfelekezetek között létező békés, szeretetteljes jó viszonyról. Ennek az áldásos együttélésnek kívánt kifejezést adni lelkes községünk azzal, hogy az itteni református hívek ünnepében igaz bensőséggel részt vesz. Nem először tesz bizonyosságot emelkedett gondolkodású lakosságunk a felekezetek iránt érzett nagyrabecsüléséről, felebaráti, test-

nagyítóúveg segítségével szemén keresztül vizsgálni kezdte koponyájának belsejét.

— Vigyázz! Meghütöd az agyvelőmet, — mondom a pópá. — Olyan hideg van!

— Nem tesz semmit . . . Egészen ki kell vennem az agyvelődet. Ne félj, csak egy pillanatra tart az egész.

— De hogy beszélék én a néphez agyvelő nélkül?

— Szokásból megélhatsz és legalább nem kell gondolkodnod egy ideig.

Egy kis idő múlva kész volt a műtét és az ezermester óvatosan elrejtette az agyvelőt, hogy meg ne hulljon. És így szólt a popához:

— Nehéz munka lesz. Megjavítani az agyvelődet már nem lehet, egészen meg van romolva. Ujat kell helyette készítenem. Hatvan forint lesz annak az ára.

— Nagyon drága.

— Amint neked tetszik. Ha drágállod nem csinálom meg. Nézd ezt a kis tükrödarabot az agyadban. Ez a lelkiismereted tükrö. Egészen homályos, újra kell csiszolni, hogy használni lehessen. Az örökös kételkedés megromtotta. Agyadat az álokoskodások meglazították, tehetségedet az erőt felülhaladó ambíciók meggyengítették. Nehéz állapot; hat hét telik bele, míg új agyvelőt készítek. Egészen új agyvelőért pedig, beláthatod, hogy nem sok amit kértem. Hat hét múlva jöjj vissza, akkor mindent helyére teszek.

A popa ingadozva kelt fel.

— Ugy érzem, hogy a szívem nagyon könnyű és a fejem üres . . . Érzem, hogy valami hiányzik belőle.

— Első pillanatba mindenki ezt érzi. Hamar hozzá

véri szeretetéről. A róm. kath. püspök, a gör. kath. püspök, a gör. kel. érsek-metropolita hivatalos látogatása alkalmával az illető felekezetekkel együtt ünnepelt a lakosság összessége. Ebben a kölcsönösségben közönségünk nagyrabecsült nemes jellemvonása nyilvánul.

Két évtized óta nem látogatta meg itteni híveit az erdélyi ref. egyház kormányzója. A mostani püspöki körut ez okból is kiváló jelentőségű. Az egyházió meggyőződést szerezhet arról, hogy híveinek lelki vezetése hűséges kezekre volt és van bízva, hogy a hitélet és hazafiság ápolásával Isten és Haza iránti kötelességük teljesítésében eleget tesznek honfi tisztüknek, az erkölcsi és hitélet követelményeinek. És ebben a tekintetben is teljes harmonia van a hitfelekezetek között.

Az ünnepélyes fogadtatás bensőségének felélesztéséhez és fokozásához egyébként hozzájárult az egyházkormányzó kiváló egyénisége is.

Délelőtt 1/211 órakor halk dübörgéssel robogott be a rendes vonat. A bányatársulati zenekar rázendítette a Rákóczi-indulót, a község ellepte a pályaudvart s harsányan éljenzett. Mikor a püspök a szalonkocsiból kilépett Petrozsény község bírája a következő beszéddel üdvözölte:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök ur!

Petrozsény nagyközség községe nevében szívből üdvözlöm Méltóságodat községünkbe való megérkezése pillanatában. Eljöttünk, hogy elmondjuk Méltóságodnak, miszerint nemcsak saját hívei, de községünk egész lakossága osztatlan örömet érez afölött, hogy Méltóságodat, a legmagyarabb egyház egyik főpásztorát üdvözölheti falai között. Kívánjuk, hogy rövidre szabott itt időzése is áldást hozzon egy az egyházra, mint a közre nézve. Isten hozta körünkbe Méltóságodat!

A püspök halásan köszönte a nem várt fényes fogadtatást. Örömet fejezte ki afelet, hogy Petrozsény dolgos népe istenimádásban, hazaszeretben egyesülve munkál a közjón. Ehez kéri Isten áldását.

Lelkes szavaira felzúgott az éljenzés, a zenekar magyar indulót játszott s a püspök s kísérete kocsikra szállt s az impozáns menet lépésben megindult, áthaladva a Grausam Károly háza előtt emelt díszes diadalkapu alatt, melynek felirata:

Áldott, ki az Ur nevében jön!

A Templom-utcán s Kossuth Lajos-utcán a lelkesen éljenző sokaság által üdvözölve érkezett a főpap a ref. paplakhoz, ahol Kósa Mihály petrozsényi ref. pap, hívei nevében eként üdvözölte:

Méltóságos és Főtisztelendő Püspök úr!

«Hosánna, áldott ki jött az Urnak nevében» ime szavak tudolnak önkéntelenül ajkaimra ma, midőn körünkbe tisztelhetjük a mi szeretve tisztelt főpásztorunkat.

Különös kegye az isteni gondviselésnek, hogy minket abban a kitűnő szerencsében részesített, mert Mélt-

fogsz szokni, különben sem igen vetted igénybe és nyolc nap múlva nem is érzed. A vizontlátásra!

Nyolc esztendő telt így el a nélkül, hogy az öreg Nikuláj a pópáról valamit hallott volna. Végre bosszankodni kezdett és elhatározta, hogy kidoboltatja: kinek van szüksége egy egészen új agyvelőre, mikor este koptattak az ajtaján.

— Ki van odakint? — kérdezte.

— Én vagyok, — válaszolt egy ismerős hang.

A pópá belépett és egy kissé restelkedett, mint aki nem tartotta meg a szavát.

— Bocsáss meg, bölcs Nikuláj, hogy kissé megkéstem — mondotta.

— Éppen nyolc évig vártam rád. Majdnem későn jössz, az agyvelődet már egy Borbáth nevű embernek el akartam ajándékozni. Ő említette, hogy neki is szüksége lesz új gyomorra meg agyvelőre.

— Pedig gondolhattad, hogy visszajövök, hisz szükségem van az agyvelőmre.

— Hát akkor miért nem jöttel eddig? Nem volt talán pénz? Hiteleztem volna. Hogy éltél agyvelő nélkül eddig?

— Ami a pénzkérdést illeti, az nem akadályozott. Hanem őszintén megvallva, mikor töled távoztam a politikára adtam magamat és hamar híres ember lettem. A nép megválasztott képviselőjének . . . Tudod, ebben az állásban se lelkiismeretre, se igazságérzetre nem volt szükségem, mindez megbénította volna a működésemet. Az agyvelő egészen fölösleges volt.

tóságodnak mély tudása, lángoló egyház- és hazaszeretete, körültekintő tapintata, jóra buzdító tanácsai újabb erőt öntenek lelkeinkbe fontos misszionkat, hazánk e végvidékén, minél buzgóbb teljesítésére, hogy t. i. ápoljuk a vallásos-erkölcsi életet, szilárdítsuk a magyar állam-észmé, a magyar nemzeti kultúra és a lángoló hazaszeretet egyik őrtornyát, védbástyáját.

Hozta Isten! Közöttünk való munkálkodásán legyen Isten áldása. Éljen!

Az éljenzés csillapultával a főpásztor Isten áldását kérte híveire s megköszönte a szeretetteljes fogadtatást. Majd az állami iskola megjelent növendékei közül fehérbe öltözött leánykák élén Borbély Ágneska csinos üdvözlő szavak mellett szép virágcsokrot, s bent a lakásban Papp Irénke hasonló módon szintén díszes csokrot nyújtott át a püspöknek, aki atyai jóssággal köszönte meg a gyermeki szeretetnek jóleső megnyilatkozását.

Fél 12 órakor tisztelegtek: a róm. kath. egyház Buday János plebános-, a gör. kath. egyház Radik István esperes-, a gör. kel. egyház Stanca Avram lelkész-, ág. ev. egyház Pelger Mihály pap-, izr. hitközség Varadi Vilmos elnök-, közigazgatási tisztviselők (szolgabírószág, községi előjáróság és képviselő, határszéli kirendeltség, csendőrség) Janza Vazul főszolgabíró-, kincstári bánya Koztela János bányatanácsos-, Salgótarjáni bányatársulat Huszt b. mérnök-, állami főgimnázium Privári Géza igazgató-, állami iskolák Salló Károly igazgató-, m. kir. államvasutak Tribusz Gyula állomás főnök-, m. kir. posta-távirda Rotter Antal főnök-, ipartestület Krausz József alelnök- és a ref. egyház Kósa Mihály ref. pap vezetésével.

Ezen hatóságok és testületek részt vettek a fogadtatáson a vasutnál is.

A püspökkel érkeztek: Jancsó Lajos egyház ker. igazgató, Nagy Károly egyház ker. főjegyző, Pünkösti Pál egyh. ker. főszámvevő, Biró Lajos püspöki titkár, kíséretéhez csatlakoztak Jánó Albert hunyadm. esperes, Juhász Izidor egyh. főjegyző, továbbá Mara László főgondnok és Pogány Károly ny. főispán, Janza Vazul főszolgabíró Krivádián üdvözölte a püspököt a járás nevében s ott csatlakozott kíséretéhez.

A szombat esti társas vacsorára 160-an jelezték részvételüket.

KÜLÖNFÉLÉK:

— **Ófelsége nevenapja** ma van, amidőn milliók lelkéből száll fohász az Égek urához az agg uralkodó boldogságáért s az egyházak hálaadó istenitiszteletet tartanak.

— **Író- és szedőgép.** Bécsből olyan gép hire érkezik és járta be egyszeribe a világsajtót, amely arra lenne hivatva, hogy a könyvnyomtatásban eddig hiányalatos szedőgépeket végkép kiszorítsa, a mostani óriási;

— És sohasem érezted szükségét, hogy komolyan gondolkozzál, hogy alaposan foglalkozzál az államügyekkel? . . .

— Nem, hiszen az agyvelőm nálad maradt.

— És most?

— Most, most a nép más követet választott, nekem megint vissza kell térnem a papi állásomra. Itt a pénz, add ide az agyvelőmet . . . Siess!

— Ül le! — Azután helyre tette az agyvelőt és a koponyacsontot ráforrasztotta ezerjófű és gyógynövényekből főzött csodás hatású folyadékkal. Végül kérdezte:

— Mit érzel most?

— Nagyon nehéz a fejem . . . s fáj.

— Nem tesz semmit. Nem voltál hozzá szokva nyolc éven át, hogy valaminek kell lenni a fejedben.

— Iszonyu! . . . Elviselhetetlen! . . .

— Micsoda?

— A lelkiismeretem . . . Kínzó és szemrehányásokat tesz nekem.

— Érthető: meg kell szenvedned azért amit képviselő korodban tettél. A lelkiismeret mardosása ismeretlen előtted . . . Később majd megcsendesedik és meg is szokod . . .

A pópá komoran maga elé nézett és így szólt:

— Emlékezzél vissza, bölcs Niculáj, mikor nyolc esztendővel ezelőtt eljöttem hozzád, azt mondtad, hogy hiányzik valami a fejedben . . . Most egész az ellenkezőjét érzem; biztosan tudom, hogy van benne valami — fölösleges.

Ossian.

költségeket alaposan redukálja és hogy a szedő munkaképességét tetemesen fokozza. Gentsch, a föltaláló így ismerteti gépét: «A találmány tulajdonképpen egy sajátos szerkezetű írógép, mely egyszerűen a stereotípiához szükséges anyamintát (matricé) szedés nélkül állítja elő. E gép segítségével tetszés szerint való betűket használhatunk, anélkül, hogy valami körülményes eljárásra lenne szükség; akár ötvenféle típusú betű előállítására alkalmassá lehet tenni csekély megnagyobbítással és költséggel. Egy nyomásra más és másfajta betűk állanak elő, miközben a különféle típusok egyöntetűen illeszkednek bele az anyamintába. Könnyedén és igen egyszerű eljárással lehet a sorokat egyenessé tenni; a sorközöket és hosszakat szabályozni; az anyamintában a nyomdahibákat kijavítani; szóval mindama követelményeknek megfelel, amit a mai modern, de drága szedőgéptől elvárunk. Ha pedig a billentyűrendszert csak egy kevésbé is megnagyobbítjuk, ugy a gyakrabban előforduló szótágokat és végződéseket egyetlen nyomással is előállíthatjuk, minél fogva a szedő munkaképességét annyira fokozhatjuk, hogy képes lehet óránként 50—60.000 betűt előállítani és így egyetlen munkás óránként 600, egyenként tizenkét centiméter hosszú nyomtatott sort minden nagyobb megerőltetés nélkül produkálhat. Ezzel szemben a mostani eljárás szerint egy szedő, ha még oly ügyes is, ennek az eredménynek alig a tizedrészét képes felmutatni.» Szakemberek szerint az ilyen rendszerű gép megszerkesztésén már hosszabb idő óta többen kísérleteznek, ámde a föltalálók törekvése a technikai nehézségeken még mindannyiszor hajótörést szenvedett. Nemsokára elválik, vajjon a bécsi föltaláló szerencsésebb-e mint többi társa?

— **Háromezer koronás nagy díjpályázat amatőrfényképezésre.** A magyar amatőrfényképezés fejlesztése és terjesztése körül évek óta lelkesen fáradozik a magyar amatőrfényképezők kitűnő szaklapja: «Az Amatőr». E cél érdekében nem riad vissza semmiféle anyagi áldozattól sem. Élénken bizonyítja ezt az a nagy díjpályázat is, melylyel fokozott munkára és magyáros témák keresésére és feldolgozására kívánja serkenteni amatőrfényképezőinket e szaklapjuk szerkesztőségére. A háromezer korona összértékű díjakat elsőrangú értékes fényképező gépek, felszerelések, művészi plakettek, készpénzdíjak, oklevelek stb. képezik. Az érdekes és minden fényképező ambíciójára érdemes pályázaton úgy kezdők, mint haladottabb amatőrök is résztvehetnek. A képek beküldési határideje ez év november elsején jár le, de a bejelentésnek legkésőbb szeptember végé-ig kell megtörténnie, mert a pályázók száma máris meghaladja az ötszázat. A pályázatra beérkező összes képet nyilvános kiállításon mutatja be «Az Amatőr» szerkesztősége. A nagyszámú értékes díjak megítélésére kitűnő amatőrfényképezőkből, festő- és szobrász-művészekből, műkritikusokból és a sajtó képviselőiből most alakítja a zsűrit a szerkesztőség. A díjkiosztás teljes pártatlanságát biztosítja a pályázat titkos volta is. Részletes pályázati feltételeket és mutatványszámot díjtalanul küld: «Az Amatőr» szerkesztősége, Budapest, VII. 29. Baross-tér 15.

Párisi model kalapok sevitban és taftban, nemkülönbben Fedák kalapok minden színben, ugyszintén téli sapkák, harisnyák, gamásnik, finom bőrdöngök, sárcipők, esőernyők, ajándék és díszárgyak érkeztek meg a Párisi Nagy Áruházban, hol mindent az ismert olcsó, szolid árban szerezhetünk be. Ujdonságok nyakkendők, fehérneműek, gallér és kézelőkben. Gyermek játékok nagy választékban.

1582—1908 sz. végreh.

Árverési hirdetés.

Alulírott bírósági végrehajtó az 1881. évi LX. t.-c. 102. §-a értelmében ezennel közhírré teszi, hogy a dévai kir. törvényszéknek 1907. évi 6751 számú végzése következtében Dr. Rosenberg Ignác ügyvéd által képviselt Marek Mór petrozsényi lakos javára Petrozsény községben hsz. alatt lakó ellen 1616 kor. — fill. s jár. erejéig 1907. évi szeptember hó 4-én foganatosított kielégítési végrehajtás útján lefoglalt és 286 kor. — fillérre becsült következő ingóságok, u. m. ingóóra, képkerekek, butorok, hordók, szesz és bor nyilvános árverésen eladtnak.

Mely árverésnek a puji kir. járásbíró 1908.-ik évi V. 71213. számú végzése folytán 1616 kor. — fill. tőkekövetelés, ennek 1906. évi február hó 21-ik napjától járó 6/100 kamatai, 1/300 váltódíj és eddig összesen 283 kor. — fillérben bíróilag már megállapított költségek erejéig, végrehajtást szenvedett petrozsényi hszám alatti lakásán leendő megtartására 1908. évi október hó 12-ik napjának délután 11 órája határidőül kitézetik és ahhoz a venni szándékozók ezennel oly megjegyzéssel hivatnak meg, hogy az érintett ingóságok az 1881. évi LX. t.-c. 107 és 108. §-ai értelmében készpénzfizetés mellett, a legtöbbet ígérők, szükség esetén becsáron alul is el fognak adatni.

Amennyiben az elárverezendő ingóságokat mások is le- és felülfoglaltatták és azokra kielégítési jogot nyertek volna, ezen árverés az 1881. évi LX. t.-c. 102. §. értelmében ezek javára is elrendeltek.

Kelt Puj, 1908. évi szeptember hó 29. napján.

Br. Banffy Albert,
kir. bíró. végrehajtó.

9953—908. polg. szám.

Hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék mint birtokbíróóság közhírré teszi, hogy a kir. kincstárnak dr. Rosenberg Ignác elleni kártalanítási ügyében a tárgyalásra határnapul 1908. október hó 11-ik napjának d. e. 8 óráját Petrozsény községhezához kitézte azzal, hogy az elmaradás miatt igazolásnak nincs helye s az elmaradás az érdemi határozat hozatalát nem gátolja.

A kir. törvényszék.

Déva, 1908. évi szeptember hó 18 napján.

Weress József
elnök h.

Mikle János,
1—3 jegyző.

Szénát, szalmát eladok

hármily nagy mennyiségben.

Közvetítőknak magas jutalék.

Schreier Béla takarmány-
nagykereskedő. Budapest.
Népszínházutca 22. sz. Telefon 20—52.

URI SZABÓ ÜZLET.

Van szerencsém Petrozsény és vidéke uri közönségének tisztelettel tudomására hozni, hogy

uri szabó-üzletemet Petrozsény főutcájában a Joano-vits-féle ház földszintjén a leg-

divatosabb tiszta magyar és angol gyártmányu gyapjuszövetek és egyéb uri

ruhakelmékekkel dúsan felszerelve folyó évi október hó 1-én megnyitottam s a leg-

elegánsabb kivitelű szalon- és egyéb öltönyöket, felöltőket, őszi, téli kabátok-

kat mérték szerint a legjutányosabb árban — előnyös részletfizetés mellett is —

pontosan, kifogástalanul készítek. Helyben és vidékre mintákkal mértékvétel végett

kivánatra megjelenek, vagy szabásomat kiküldöm. Esetleg meg nem felelő, vagy nem

tetsző ruhák helyett kivánatra más készítek.

Raktáron dús választékban kész ruhákat is tartok

s legolcsóbban árusítom. Feladatomnak tartom bebizonyítani, hogy uri szabó-üzletemben

a legmesszebbmenő igények ki lesznek elégítve

s a főváros, vagy nagyobb városok férfi szabó-üzletei igénybevételét mellőzendővé tegyem.

Az eddig tapasztalt kegyes pártfogást hálásan köszönve arra törekszem, hogy

a bizalmat minél szélesebb körben megnyerjem s biztosítsam.

Készséges szolgálatomat ajánlva s pártolást kérve vagyok

Petrozsény, 1908. október havában.

WEISZ JÓZSEF uri szabó.

Asztalos műhely áthelyezés.

Van szerencsém a petrozsény és vidéki közönségnek tudomására adni, hogy az

Asztalos műhelyemet

október 1-én áthelyeztem a Stern Adolf házából illetve Junger Simon bérlő udvarából a Weisz Rezső házába az állomás közelében.

Becses pártfogásukat kérve vagyok

tisztelettel:

FARKAS JÁNOS

épület és butor asztalos

Petrozsény.

Sz. 6935. — 1908.

Faeladási hirdetés.

A petrillai községi népiskola a nagyméltóságú m. kir. földmivelésügyi Miniszter Urnak 1907. évi március hó 24-én kelt 25308/I. A. 2. 1907. számú engedélyével a Petrilla község határában fekvő erdejében kijelölt 112. kat. hold területen található és 8576 m³ fenyőhasznifára és 8326 m³ 10418 üm³ bükk tűzifára megbecsült faállományt folyó 1908. évi október hó 20. d. e. 9 órakor Petrilla községhezához tartandó szó és írásbeli árverésen el fogja adni.

Kikiáltási ár 55000 korona.

Bánatpénz 5500 korona.

Utóajánlatok nem fogadtnak el.

A részletes árverési és szerződési feltételek Petrilla község előljárási részénél, a petrozsényi m. kir. járási erdőgondnokságnál és a dévai m. kir. állami erdőhivatalnál a hivatalos órák alatt betekinthetők.

Petrozsény, 1908. év szeptember hó 19.

Janza Vazul,
j. főszolgabíró.

Üzletátvétel.

A nagyérdemű közönségnek tisztelettel tudomására hozom, hogy **Vulkánban, a Prokopp-féle vendéglőt, kávéházat és szállodát átvettem**, s személyes vezetésem mellett arra törekszem, hogy a helybeli és vidéki közönség igényeit jó **ételek és italok** előzékeny kiszolgálásával minden irányban kielégítsem. **Boraimat** közvetlenül a termelőktől szerzem be s így jutányos áron hamisítatlan, tiszta minőségben szolgálom fel. Folyton friss **Dréher-féle kőbányai palack** és **pohár-sörrel** gondoskodom. Kényelmesen butorozott **vendégszobák** tisztaságáról, kifogástalan kiszolgálásról kezeskedem. Igazi **magyar konyhát** tartok s **abonenseknek** jutányos havi fizetésért izletes **ételekkel** szolgálom **házhoz hordva**, vagy **éttermemben**.

A kávéházteremben a legjobb **billiárdok** felállításával gondoskodtam a t. látogatók szórakoztatásáról.

Legfőbb törekvésem a nagyérdemű fogyasztóközönség és **szállóvendégek** pontos, jutányos kiszolgálásával az óhajtott pártolást megszerezni és biztosítani.

Táncvigalmak, estélyek, szini- vagy egyéb előadások rendezésére a vendéglő termeit előnyös feltételek mellett rendelkezésre bocsájtom.

A n. é. közönség szives pártfogását kéri

ROSENTHAL ALBERT, vendéglős.

MINDENKINEK SAJÁT ÉRDEKE,

hogyan szükségletét a

PÁRISINAGYÁRUHÁZBAN

szerezze be, hol elsőrendű, finom, szép árut, szolid árban kap, u. m.: férfi- és női ingek, gallérok, kézelők, nyakkendők, **téli Jäger alsó-ingek és nadrágok**, esőernyők, boák, (cicák), harisnyák, zsebkendők, evőeszközök, pénz-, szivar-, cigaretta- és dohánytárcák, sapkák, sárcipők, (kalocsnik), utazó bőröndök, porcellán- és üvegáruk, chinaezüst tárgyak, háztartási cikkek, szöletés-, névnap- és nászajándéktárgyak, faldiszek, Solingeni acél-áruk, önbortváló, piros ágybetét-gummik, bőrvásznak, tüköráruk, ruha-, fog- és hajkefék, mosó fehér és fekete kötények stb.

Dus választékot tartok gyermek játékokban.

Tömeges látogatásokat kérem teljes tisztelettel:

UJHELYI LAJOS, Petrozsény

Kossuth Lajos-utca és tér, Dr. Rosenberg Ignác-féle ház.

Az „Üstökös“

≡ a legjobb magyar viclap. ≡

≡ Hetenkint 20 oldal, színes képek. ≡

Minden új előfizető, ki most fizet elő az „ÜSTÖKÖS-re“ ha csak 1/4 évig is ingyen kapja a tavalyi 1907. évi teljes be- kötött évfolyamot csak a bekötésért számí- tunk fel 2— koronát. (Kívánatra megküldjük az 1908. január 1-től megjelent számokat is 3 koronáért.

Előfizetési árak:

1/4 évre (okt.-dec.) 3 kor.

1/2 évre 6 kor.

1 évre 12 kor.

Utalvány cím: „ÜSTÖKÖS“ kiadóhivatala
Budapest, V.

Szám 9498 - 1908. polg.

Hirdetmény.

A dévai kir. törvényszék mint birtokbiróság kö- hirre teszi, hogy a m. kir. államvasutak petrozsényi ál- lomásán létesítendő tároló és rakodó állomás céljából szükséges földterületek kisajátítása tárgyában az 1881. évi XL. t.-c. 46. §. értelmében a kisajátítási eljárás meg- kezdésére 1908. évi október hó 23. napjának d. e 9 óráját Petrozsény községéhez kitiizte.

Erről a telexkönyvi érdekeltek azzal értesítetnek, hogy elmaradásuk a kártalanítás kérdésében hozandó érdemleges határozatot nem gátolja és a tárgyalásról való elmaradásuk miatt igazolásnak helye nincs.

A kir. törvényszék.

Déva, 1908. évi szeptember hó 11. napján.

Csulay,
elnök h.

3-3

Mikle János,
jegyző.

FIGYELEM!

A n. é. közönségnek b. figyelmébe ajánlom, hogy

Petrozsényben a Kossuth Lajos-utcában
(Warhanek-féle házban)

**férfi- női- és gyermek-
RUHA-ÜZLETET**

nyitottam.

Üzletemben nagymennyiségben raktáron tartok

kalapokat

és czipőket.

Áruim jósága és olcsósá- gáról méltóztasson a n. é. közönség mielőbb meg- győződést szerezni. Kiváló tisztelettel

GRÜNBLATT GERSON.

Üzleti elv:

„Nagy forgalom, kevés haszon.“

Egy jókarban levő könnyű
fedeles-kocsi eladó.

Egyesnek is használható.

Cím: E lap Kiadóhivatalában.